

U Brazil na Olimpijadu

Anja Černak je rođena 1992. godine u Pančevu. Osnovnu školu je završila u Starčevu, a zainteresovanost za muziku je razlog zašto je završila Srednju muzičku školu "Jovan Bandur" u Pančevu. Muzička karijera je prestala kada je Anja pronašla sebe u svetu sporta što je i bio razlog za dalje školovanje na beogradskom DIF-u. Sa 16 godina je počela rekreativno da vozi kajak a najveće zasluge za to prepisuje svom mlađem bratu Bojanu i ocu Srđanu koji se i sam svojevremeno bavio ovim sportom a zatim se povukao u trenerske vode. Anja je danas kajakaški reprezentativac Srbije, iza nje je veliki broj osvojenih titula, mnogo truda, rada i odricanja da bi postigla zacrtani cilj.

Tvoje prvo opredeljenje je bila muzika?

- Muzika me je zanimala od malena što je i bio razlog da upišem i završim srednju muzičku školu. Opredelila sam se za violinu a završeni smer je muzički saradnik, teoretski odsek. Sarađivala sam sa raznim KUD-ovima, svirala sam za starčevački folklorni ansambl, pančevački "Paunović" i još neke. Ne mogu reći da me muzika i danas ne zanima, nešto se prelomilo u meni, kajak mi je prirastao za srce, nizali su se rezultati što je i bio razlog odabira daljeg obrazovanja a to sada znam da je sigurno kajakaški sport.

Kako si se opredelila za kajak?

- Moj mlađi brat Bojan ima najvećeg uticaja na moju odluku da počnem sada već ozbiljno da se bavim ovim sportom. On je vicešampion Vojvodine u pionirskoj konkurenciji. Veliki uticaj na mene je takođe imao moj otac koji je u mladosti trenirao isti sport, sada je kajakaški trener što mi donosi veliku prednost. Kao šesnaestogodišnjakinja sam rekreativno počela sa treninzima i prve godine nisam imala takoreći nikakvih rezultata. To su pozne godine za početak većine sportova, dug takmičarski put i godine rada morala sam da savladam za samo jednu godinu da bi osvajanjem prve medalje počela ekspanzija mog uspeha.

O kakvim se uspesima radi?

- Već 2010. godine posle samo godinu dana treniranja zauzimam četvrtu poziciju na prvenstvu Vojvodine. Iste godine na međunarodnoj regati u Kanjiži osvajam dve srebrne medalje i jednu bronzanu, već u septembru mesecu na republičkom prvenstvu zauzimam peto mesto u juniorskoj i četvrto mesto u seniorskoj kategoriji između dve trke popravila sam vreme za 20 sekundi i na tom takmičenju sam ušla na širi spisak kandidata za reprezentaciju Srbije. Tada sam počela sa ozbiljnim treninzima.

Da li je bilo rezultata u ovoj godini?

- Zauzimanjem 4. mesta na prvenstvu Srbije a na kupu Srbije u šest trka osvojenih tri četvrti i tri treća mesta stekla sam status kajakaškog reprezentativca Srbije. Na Trofeju Beograda u jednosedu osvajam četvrto mesto, u dvosedu zauzimam drugu poziciju iza sestara Moldovan koje su prvakinje Evrope i u četvercu osvajam prvo mesto čime sam zasluženno dobila status

kategorisanog sportiste Republike Srbije. Kasnije su usledila dalja takmičenja i još mnoštvo medaLja i dobrih rezultata. Nosilac sam titule najbrže mlađe seniorke u Srbiji, bila sam na završnim pripremama reprezentacije u Bezdanu za svetsko prvenstvo koje će se odigrati u Segedinu, Republika Mađarska.

Koliko su naporni trenizi jednog reprezentativca?

- Nije naporno kad se voli i daje rezultate. Treninge imam od šest do 11 puta nedeljno, organizovani su planski. Nekada su treninzi na vodi. Redovno treniram u teretani, trčanje je takođe vrlo bitan faktor što se kondicije tiče, Redovne su posete bazenu. Na vodi se trenira sve dok se ne pojavi led a onda se prelazi u zatvoren prostor gde postoje trenažeri koji su verne kopije kajaka i realnog osećaja kao da ste na vodi.

Tvoji planovi za sledeću godinu?

- Najvažnije takmičenje koje me očekuje u sledećoj godini je prvenstvo Evrope za mlađe seniore koje će se desiti u Portugalu, sasvim je realno da očekujem plasman u finale. Kao i uvek javLjaju se finansijski problemi pa je i prisustvo neizvesnosti sasvim realno. Krajnji cilj što se planova tiče su svetske Olimpijske igre u Brazilu 2016. godine i naravno da donesem medaLju sa jednog takvog prestižnog takmičenja.

Problem finansija je prisutan i u kajakaškom sportu?

- Problem finansija je opšte prisutan problem, kvalitetna oprema je jako skupa pa i sama prijava takmičenja. Ovom prilikom bi se mnogo zahvalila Mesnoj zajednici Starčevo koja mi je sa određenim sredstvima izašla u susret pri kupovini kvalitetnog karbonskog vesla što je doprinelo postizanju vrhunskih rezultata. Nadam se da će isto tako da mi pomognu makar delom sredstava u sledećoj godini pri kupovini vrhunskog čamca jer ja težim ka vrhunskim rezultatima.